

הרצאה 210: תהליך חיזוי (ויזואליזציה) לצורך צמיחה למצב המאוחד

ברוכים הבאים לכולכם, ידידי היקרים. הרצאה זו היא צעד נוסף לסייע לכם באופן מסוים מאד. האישיות שעברה אינדיבידואציה, המצויה בתהליך צמיחה והתרחבות, מתפתחת תמיד בהכרח לקראת מצבים חדשים של תודעה וחוויה. כל שלב מביא להעמקה ומשחרר חומר יצירתי חדש, אתו ניתן ליצור חוויות חיים ועולמות רצויים. בדרך זו מידה רבה יותר של השפע של היקום הופכת לזמינה עבור הפרט.

כולכם יודעים שחיזוי הינו חיוני למדי לעבודת היצירה והבריאה-מחדש שאתם עושים במדיטציה. אם אינכם יכולים לחזות את המצב שאליו אתם מעוניינים לצמוח, כמעט בלתי אפשרי שתגיעו אליו. אולם, קשה מאד לחזות מצב חדש שאליו תרצו לצמוח אלא אם כן קיימת דוגמא מסוג כלשהו. לכן, אב-טיפוס שמסופק על ידי אדם שכבר השיג את המצב הנשאל הוא חיוני לצורך הטבעת המושג הנכון בתודעתכם. מפה או תוכנית זו היא הצעד הראשון; זהו הרעיון שמתגשם מאוחר יותר. ללא רעיון, לא תיתכן התגשמות.

לעמדות, לדרכי הוויה ולדפוסי התנהגות יש כוח מיוחד להשפיע עלינו; אפשר כמעט לומר שהם מְדַבְּקִים. הדבר נכון ביחס לעמדות ולדפוסי התנהגות חיוביים ושלייליים כאחד. אפילו רגשות והמצבים שהם יוצרים יכולים להיות מדבקים. ידוע שדעות של אנשים מסוימים יכולות להשפיע על אחרים באופן מספיק כדי לגרום להם לאמץ את אותן הדעות. תהליך כולל זה של השפעה באמצעות דמויות שמשמשות דוגמא מוביל לחיקוי, ניסיון להשתוות והזדהות. כל זה יכול להתקיים ברמה מודעת ומכוונת, או ברמות מעודנות, תת-הכרתיות ובלתי רצוניות, בתלות באילו דמויות בוחרים להזדהות, לאמץ או לחקות כאב-טיפוס למצב חדש שאליו ניתן לצמוח.

ככל שהנשמה חופשייה יותר ושקועה פחות בעיוותים, תפיסות שגויות, שליליות ודחפים הרסניים, כך הבחירות שלה הופכות מהימנות יותר. דבר זה נכון הן לבחירה המודעת והן הלא-מודעת של דמויות שאיתן אנו רוצים להזדהות, וכן לתכונות המיוחדות שאותן אנו מחליטים לחקות או לא. היכולת לערוך בחירות אלו בצורה טובה תלויה בטוהר של מצב התודעה שכבר הושג על ידי הבוחר. לכן, כמו תמיד, ההתחלה היא הקשה ביותר. במקרה זה, העיוותים של האדם עצמו עשויים להוביל לבחירת גיבורים מזויפים, ובאותו הזמן להפוך את האדם לעיוור לחלוטין להיבטים הרצויים באמת של דמות שעשויה להוות דוגמא, בגלל שחסרים לו המושגים הנכונים. רק טיפין טיפין יכול האדם לבנות את המושגים המתאימים, כך שיהיה מסוגל להכיר בתכונות הרצויות שיוכלו אז לשמש כמפות דרכים נוספות.

אישייות אינדיבידואליות בוחרות את הוריהן וסביבתן על בסיס העיקרון הזה במסען מגלגול אחד לבא אחריו. דמויות הדוגמא המתאימות משחררות ניצוץ של הכרה בתודעת המחפשים. דבר זה יוצר אז שדה רוטט של אנרגיה, שכוחו היצירתי מעצב את חומר הנשמה של המחפשים שהכירו לבסוף בדוגמאות האמיתיות. כשהדבר נעשה בצורה אמיתית ויצירתית, משמעותו לעולם איננה חיקוי באופן מזויף או ויתור על ייחודיותו של האדם. בדיוק להיפך: דרכי ההוויה, התכונות והעמדות שעוברות חיקוי מותאמות למחפש שמספח היבטים אוניברסאליים אלה לביטוי העצמי שלו. אתם נשארים נאמנים לגמרי לעצמכם כשאתם מחקים מישהו בדרך אמיתית ויצירתית. רק עמדות שליליות בעצמי יכולות להוביל להזדהות שלילית עם מודלי תפקיד שליליים ולפיכך לבגידה-עצמית.

כל ההורים הם דמויות פרוטוטיפיות (של אב-טיפוס) לילדיהם. דחייה חזקה של הורה, או תכונות ועמדות מיוחדות בהורה, הם סימן להתרחשותה של הזדהות שלילית מכוונת – חיקוי שהעצמי כעת נאבק בו באופן עיוור, בגלל שהבעיה האמיתית לא קבלה עדיין הכרה.

במידה שבה ההורים והילד הם נשמות מטוהרות ובריאות, הילד מזדהה עם ההיבטים החיוביים שלהם. הילד יזהה אילו תכונות בהורה, ומאוחר יותר בדמויות סמכות אחרות, יכולות לשמש לצורך תוכנית חייו, ואילו תכונות עליו לדחות. הילד יוכל לעשות זאת רק במידה שהוא פתוח לדעת את האמת באמצעות כוחו שלו.

הזדהות שלילית מובילה ליצירתם של "דימויים". בנתיב-ההתמרה אנו משתמשים במונח "דימויים" כדי להגדיר תפיסות מוטעות והכללות שיוצרות מערכות סגורות מוגבלות ומקובעות מאד. הזדהות מודעת ו/או לא מודעת שמעצבת דימוי פנימי יוצרת תמיד תפיסה מוגבלת שמונעת לראות חלופות אפשריות. תפיסה מזויפת זו מבטלת גורמים חשובים כה

רבים. הגורמים המעטים שכן נתפסים הם לפיכך כל כך מחוץ להקשר עד שהתפיסה של האדם את החיים ולכן גם התגובה שלו אליהם הינן בלתי מציאותיות.

הזדהות חיובית לא יכולה לעולם להוביל לדימוי. במקום זאת היא מובילה לחיזוי (ויזואליזציה), שהנו מערכת גמישה, מציאותית, פתוחה לרווחה, עם דרכים חלופיות רבות שמהן תודעה ופעולה יצירתית יכולות להתפשט. חשוב מאד שתחשבו על כך ושתבינו באמת את מה שאני אומר כאן. בנתיב הרוחני אתם מגיעים לנקודה שבה אתם מוכרחים לדעת שאתם זקוקים להזדהות חיובית עם אב-טיפוס מציאותי, פתוח ומשחרר. אתם זקוקים להכיר במודלים חיצוניים שיהוו עבורכם דוגמא. אם אינכם יכולים לעשות זאת עדיין, אתם צריכים תחילה לבנות מושג פנימי, כך שתוכלו גם לחזות מבפנים וגם להכיר בחוץ דמויות שמהוות דוגמא. מאוחר יותר תהפכו לדמויות מופת כאלו בעצמכם, שמעוררות השראה באחרים בנתיבם כשהיו מוכנים לראות את האמת ולתפוס את עצמם בהתאם לפוטנציאליים השוכנים בקרבם. דמות דוגמא אמיתית מעוררת בכך השראה לחזות תכונות ועמדות דומות הרדומות בתוך העצמי העמוק יותר שלכם, שיכולות אז לבוא לידי ביטוי מלא.

הזכרתי קודם שהמחסומים והערפילים הנוצרים על ידי אשליה ועיוות הופכים אתכם לעיוורים לדמויות דוגמא אמיתיות או לפחות לחלק מתכונותיהן. הם גורמים לכם להיות עיוורים בגלל שהתפיסה שלכם לגבי מה שקיים באמת בדוגמאות אלו היא חסרה עדיין או כל כך שגויה עד שהפרוש שלכם של מה שאתם רואים עשוי להיות מוטעה לגמרי. תפיסה אמיתית של דמויות המהוות דוגמא יכולה להתקיים רק כשאתם כבר חופשיים, פתוחים ומודעים יחסית לעצמכם; אז משהו יהדהד בתוכם לפתע. משאלה טבעית, ספונטאנית, כמעט אוטומטית, להתפתח באתו הכיוון כמו הדוגמא שלכם תתעורר בכך. לא תחקו משהו שהנו זר לטבע שלכם. תכונות אוניברסאליות בסיסיות קיימות ומבוטאות בדרכים שונות על ידי כל אינדיבידואל ייחודי; כך שאינכם מחקים כדי ליצור העתק מדויק של תכונה אלא יותר מסגלים אותה לאינדיבידואליות הייחודית שלכם. במקום כלשהו לאורך נתיבכם תרכשו מודעות עצמית מספקת כדי שתהיה לכם הבנה תת-הכרתית של מה ששווה חיקוי. תהיו ערניים לכך ותשתמשו בחזון זה כדי להשלים את עצמכם.

כמו בכל תחום של התפתחות, גם כאן ישנם רצפים מסוימים ותנודות בהתאם לחוק הרוחני. היכן שקיימים מחסומים, ולכן חסרות דמויות דוגמא או שלא מכירים בהן, הנפש צריכה ללמוד כיצד לבחור דמויות מציאותיות, חיוביות כציוני דרך. עליכם לשים לב לנחיצות זו ולהיות בעלי תפיסה פנימית בנוגע למיהו אדם אינטגרטיבי, מאוחד והרמוני, שמבטא מגע ואיחוד עם העצמי האלוהי. כשקיים מושג כזה, יכול להתחיל תהליך החיזוי הפנימי, שיהפוך אתכם אז מסוגלים לפגוש ולהכיר דמויות חיצוניות שיכולות להוסיף ולעזור, להשפיע ולעזור בכך השראה, להפוך באופן מלא לעצמי הטוב ביותר שלכם.

בהרצאה זו ברצוני לתת לכם מספר סימנים ברורים ומושגים התחלתיים בנוגע למה עליכם לחפש, למה עליכם להיות מכווננים ומה עליכם להיות מוכנים להכיר כפוטנציאליים הרדומים עדיין שלכם. אשרטט תמונה של מה זה אומר, באופן פנימי כמו גם חיצוני, להגיע לנקודה שבה האישיות מתאחדת באמת עם העצמי האלוהי הפנימי, עם העושר הבלתי נגמר שהנו הגרעין הפנימי של כל אדם: המרכז של הוויית האדם. הרצאה זו היא רק שרטוט שמתאר מספר מצבים וביטויים בסיסיים מאד, אותם ניתן להכליל בבטחה וליישם אצל כל אלו מכם שהגיעו למצב שבו העצמי האלוהי שלכם מבוטא ומומש באופן מתמשך. אנסה לתת לכם מושג וחזון כך שתוכלו להתחיל לראות בעיניים רעננות, ואולי לזהות באחרים דברים שקודם לכן הייתם עיוורים אליהם.

כשאנשים מגיעים למצב שבו הם בוחרים באופן מכוון ומודע להתחייב (to commit) לרצון ולמציאות האלוהיים, הדבר מניח את הבסיס לשינויים מלאי חיות מסוימים שיתרחשו בחיים הפנימיים והחיצוניים שלהם. זוהי התחייבות לתודעת-הכול השוכנת בכל יצור. ניתן לקרוא לה בכל שם שתבחרו: אלוהים, תודעה אוניברסאלית, העצמי האמיתי, העצמי הפנימי – יהא אשר יהא השם שאתם נותנים לאותו הדבר שעולה על האגו הפעוט. כשהתחייבות בלב שלם זו נערכת באופן מלא, אזי דברים מסוימים מתחילים להתרחש בחיי האדם. ברור, שלא מגיעים למצב זה באמצעות חציית קו מוגדר בברור, אלא באמצעות תהליך הדרגתי. לפני שאתאר תהליך זה, ברצוני לומר שאל לכם ללכת שולל אחר העובדה שיתכן וביצעתם באופן מודע התחייבות כזו, ועדיין לא התרחש בחייכם כל שינוי גדול, פנימי או חיצוני.

חלק מכם עשויים להיות מחויבים מאד לאלוהים ברמה מודעת, אך אתם עשויים שלא להכיר כלל בכך שקיימות בכם רמות נוספות, בהן זה אינו המצב. עשוי להיות לכם קל מאד להאמין ברמה מודעת שהתחייבות זו לאלוהים היא הדבר שבו אתם רוצים. באופן מודע אתם עשויים להיות מלאים ברצון-טוב ובאמת להתכוון לכך. אבל אם לא הגעתם לחוות את הרמות הסותרות שבתוכם, בהן אינכם רוצים בכך, או שאתם רוצים בכך רק בתנאי האגו שלכם, שמכשילים את עצם הפעולה של כניעה-עצמית (self-surrender), תרצו לסכל זאת. אם לא תכירו בסתירות הפנימיות שלכם, בפחד, ברצון-העצמי ובגאווה, המחויבות המודעת שלכם תחסם תמיד. אם לא תיקחו אחריות על רמות האגו הסותרות שנחבאות מאחורי הרצון-הטוב שלכם, ייתכן שלא תבינו אפילו מדוע תוצאות מסוימות עדיין חסרות למרות המחויבות המודעת שלכם לאמת, לאלוהים, לאהבה. מודעות זו היא חשובה ביותר, ונתיב-ההתמרה עוסק בה באופן אינטנסיבי מאד על מנת לעזור לכם למנוע את אחד המכשולים הערמומיים ביותר: רמייה-עצמית.

אנחנו מחפשים ומוציאים לאור את אותו חלק שלילי בעצמי שאומר: "אני לא" ("I will not"). תרכשו את האומץ, הענווה והכנות לחשוף חלק זה – החלק שאומר אפילו, "אני רוצה להתנגד. אני רוצה להיות קנטרני (be spiteful). אני רוצה שהכול יקרה בדרכי, ולא...!". רק כשהסדקים הסודיים של חומר הנשמה שלכם ייפתחו ויחשפו תחומים אלו, רק אז תוכלו להתחיל – לרוב במאמץ רב – לשנות רמה שלילית מאד זו, חלק חשוך זה של האישיות. כשחלק זה נותר חבוי, אתם חצויים ואינכם מבינים מדוע המאמצים החיוביים שלכם נכשלים להתקדם.

אז מגיע הזמן שבו אתם מנצחים בקרב מסוים זה. בשלב זה אתם יכולים לחבוק בלב שלם את הכניעה לתודעה האלוהית ולתת בה אמון. אך שוב, דבר זה אינו מתרחש בבת אחת. בתחילה, יש להילחם על כניעה זו בכל פעם. אתם זקוקים למשמעת עצמית כדי להזכיר לעצמכם. למרות שההתנגדות חלפה, העצמי החיצון עדיין מותנה לתפקוד הישן, ומתקדם באופן אוטומטי ברמה העליונה של ההכרה. בשלב זה עליכם לרכוש דפוס הרגל חדש. הדבר לוקח זמן. ייתכן שכשתהיו בבעיה אמיתית, במצב של משבר, תזכרו לשחרר ולאפשר לאלוהים לפעול דרככם (to let go and let God). אבל בחיים הרגילים, בשגרת היום-יום, דבר זה עדיין אינו עולה בדעתכם. ייתכן שאתם יכולים לעשות זאת במקומות שבהם אתם חופשיים יחסית, אבל אתם ממשיכים למצוא את העיקשות הישנה שלכם, את חוסר האמון והשכחה היכן שבעיות נמשכות. רק לאט לאט תגיעו למצב שבו דפוס הרגל חדש נרכש, שבו פעולת הכניעה-העצמית לכול מתגשמת, שבו שהיא מתגלית ומתפשטת לכל המחשבות והתפיסות שלכם, ההחלטות והפעולות שלכם, הרגשות והתגובות. עוד נחזור לכך.

ראשית הרשו לי לדבר על הקשר שבין החיים הפנימיים והחיצוניים שלכם. בלבול רב קיים אצל אנשים בנוגע לנושא זה. יש את אלו שטוענים שרק החיים הפנימיים חשובים. הם שוללים את התנועה הבלתי נמנעת מן החיים הפנימיים לחיצוניים בגלל שאינם רואים את המגבלה והטעות שברעיון זה. אם איחוד ותהליך אלוהי הנם באמת בתנועה, התוכן הפנימי מוכרח לבטא את עצמו במבנה חיצוני. בקצרה, החיים החיצוניים מוכרחים לשקף את החיים הפנימיים בכל מובן אפשרי. אך אם התודעה שלכם מתעלמת מאמת זו, או אפילו מחזיקה באמונה ההפוכה, לפיה החוץ אינו משנה, אז אתם מונעים את הזרימה של התהליך כולו. אם דבר זה מתרחש, החומר האנרגטי הקורן יותר אינו יכול לבטא את עצמו ברמות של החומר הגס יותר וכך לעדן אותו. ייתכן שתזכרו שבאחת ההרצאות האחרונות תיארתי כיצד הבריאה מנסה למלא את הריק. כל בן אנוש מסייע במשימה זו של עידון החומר הגס יותר באמצעות הבאת מציאות רוחנית פנימית אל הביטוי החיצוני.

המושג המוטעה לפיו הרמה החיצונית אינה חשובה כולא את האמת הרוחנית והיופי הפנימיים מאחורי חומה, מפריד אותם מהמציאות הגשמית. האדם שמחזיק במושג מוטעה זה מתחיל לראות דיכוטומיה בין השניים, שהינם למעשה אחד. תנועות ובתי ספר רוחניים רבים מטיפים להתנזרות ולהכחשת החיים החיצוניים תחת המסווה שהדבר מקדם חיים רוחניים פנימיים. עיוות זה הוא תגובה לקיצוניות הנגדית המעוותת באותה מידה, שטוענת שהצורה החיצונית חשובה יותר מהתוכן הפנימי, ועשויה אפילו לשלול את עצם קיומם של מציאות או תוכן פנימיים. במקום זאת, היא קובעת שרק הצורה החיצונית נחשבת. צמיחה פנימית אמיתית מוכרחה לבסוף להתבטא גם כלפי חוץ, גם אם לא בהכרח במהירות המוגדרת על ידי האדם המכוון כלפי חוץ, שבציפייתו לשינוי מידי עושה טעויות בשיפוט. אפשר בוודאי לתת ביטוי לצורה חיצונית בלי שהיא תהיה ביטוי ישיר לתוכן פנימי. על כן עליכם להיות זהירים בהערכותיכם.

שני עיוותים אלו הנם תגובות-נגד מוטעות, כל אחד מהם מנסה לבטל את השני באמצעות הבנה מוטעית שלו עצמו. תופעה זו יכולה להתרחש בכל הנושאים, כל עוד התודעה לכודה באשליה דואלית. במהלך תקופות וציביליזציות שונות, ותחת תנאים תרבותיים שונים, אומץ אחד מעיוותים מנוגדים אלו עד שהמטוטלת נעה למשנהו. רק אדם מחובר באמת, מגשים את עצמו ומאוחד נותן ביטוי לצורה חיצונית כתוצאה בלתי נמנעת של תוכן פנימי.

כשהצורה החיצונית מתקיימת ללא התוכן הפנימי, זהו כיסוי זמני שמוכרח להישבר, גם אם הוא דומה לשלמות הזוהרת של מציאות אלוהית וביטוייה. שוב, זהו תהליך שחוזר על עצמו בתחומים רבים לאורך ההתפתחות האנושית. בכל אופן, זהו חוק מתמשך שכל כיסוי מזויף מוכרח להיסדק ולהתפורר. כשצורה חיצונית מתקיימת ללא קשר לתוכן אורגני פנימי, היא מוכרחה להתפרק. אם היא מתקיימת על הנחות מוטעות המבוססות על מראית עין, על בלבול בין החיים החיצוניים והפנימיים, אז הצורה החיצונית מוכרחה תחילה להתפורר לפני שתוכל להיבנות מחדש כביטוי אורגני של התנועה והתוכן הפנימיים. רק כשהצורה החיצונית התנפצה והכאוס הפנימי נחשף וטופל באופן יסודי, רק אז יכול יופי פנימי לבנות יופי חיצוני, הרמוניה פנימית יכולה לבנות הרמוניה חיצונית ושפע פנימי יוכל לבנות שפע חיצוני. חזון ברור (a clear vision) של עיקרון זה נחוץ גם הוא על מנת ליצור חיזוי (ויזואליזציה) של התנועה שלכם עצמכם, שתוכל אז להתגלות בחיים החיצוניים שלכם כתוצאה מהתהליך הפנימי שלכם.

אזון כעת בביטויים ספציפיים שמתרחשים אצל אדם שכבר מעוגן עמוקות בתהליך הגשמתם של החיים האלוהיים אל תוך תודעת האגו שלו. מהם העמדות, הגילויים והביטויים הפנימיים והחיצוניים של אדם כזה? כל ההחלטות, קטנות כגדולות, מתקבלות על בסיס של כניעה עצמית, היכן שהעצמי הפעוט נכנע לעצמי האלוהי. הוא זו הצידה ומאפשר לחוכמה הפנימית להתפשט בתוכו. בתהליך זה האישיות מכירה בכך שאין שום דבר שאינו חשוב. כל מחשבה, כל דעה, כל פרוש, כל אופן תגובה מקבלים הזדמנות להיות חדורים בתודעה הגדולה יותר.

בשלב זה מתגברים על ההתנגדות לשים לב לכל דבר שמתרחש; נוצר הרגל חדש כך שהתהליך האלוהי מנציח כעת את עצמו. הוא הופך לחלק מהאדם השלם עד שהוא פועל אפילו באותם מקרים נדירים שבהם האישיות שוכחת לבסס את הקשר, כאשר, למשל, תחום לא מעובד ישן עדיין להתעורר ולדחוף את האישיות לכיוון מוטעה. העצמי הפנימי משוחרר מספיק כדי להתבטא כך שהוא יכול לשלוח אזהרות, אי הסכמה, עצה – ואז להשאיר לאישיות החיצונית את ההחלטה האם לעקוב אחר עצה כזו או לא. זהו כבר מצב של חסד. ביטחון ואמון מתבססים כתוצאה מהוכחה חוזרת שמציאות אלוהית מביאה אמת, חוכמה, טוב ושמחה. בתחילה, הרצון האלוהי אינו זוכה לאמון. מבלבלים בינו לבין סמכות הורית שאינה ראויה לאמון, שלעתים קרובות היתה עשויה לטעון שמשנהו טוב עבור הילד ולבסוף התברר שהוא אינו כזה. בשלב המדובר בלבול זה אינו קיים יותר. העצמי מודע לגמרי לכך שהרצון האלוהי מצוי באמת בהתאמה עם כל מה שהלב עשוי לרצות. אמון זה גדל בהדרגה בכל פעם שאתם מתגברים על ההתנגדות שלכם ופוסעים לתוך התהום לכאורה של כניעה, תוך ויתור על הרצון-העצמי המוגבל.

תהליך אלוהי מנציח-את-עצמו זה מביא שינוי מהפכני מלא חיות לאדם כולו. אוכל להצביע רק על מספר ביטויים שלו. מחשבות של אמת יישלחו אל הווייתכם, למרות המחשבות המוגבלות שאתם עדיין ממשיכים לחשוב מתוך הרגל. תשמעו קול פנימי שידריך אתכם בחוכמה וברוח מאחדת, כאלו שהעצמי החיצוני שלכם לא יכול היה לייצר. על פי חוכמה זו, לעולם אין כל צורך לשנוא, להרגיש דחייה עצמית או לדחות אחרים. התשובות והתגליות יראו את האחדות והאיחוד של הכול, דבר שיבטל לגמרי פחד, חרדה, שבר וייאוש.

הכנעת הידע של האגו המוגבל בפני הידע של העצמי העמוק יותר, על מנת לעשות שימוש בכל האנרגיה, האומץ, הכנות והמשמעת העצמית לקראת הפיכת הידע העמוק יותר למנציח את עצמו, מובילה להגשמה מוחלטת. בלי זה כבסיס העיקרי, שום שמחה, הנאה או הגשמה לא יכולות להתקיים לאורך זמן. אפילו כאשר הן אכן קיימות, ההגשמה הופכת לבלתי נסבלת ולבסוף לא ניתן לקבל אותה. וותרו על ההיצמדות שלכם לתגובה השלילית שלכם, לדעות העקשניות של החשיבה הפעוטה שלכם, לעצלנות שמכריחה אתכם להיכנע להרגלים הישנים של העצמי הנפרד שלכם. כך תוכלו להשיג חיים אמיתיים. המתינו בסבלנות, אך היו מוכנים לקבל חוכמה אלוהית שאותה תוכלו להפעיל אם תרצו בכך. כשמצב זה יתבסס, או יהיה בתהליך של העמקה וחיזוק, אז ביטויים מסוימים אחרים יתחילו להופיע, כלפי פנים וכלפי חוץ.

תגלו ביטחון עצום. זהו ביטחון שביכולתכם להשיג רק כשאתם מגלים את המציאות של העולם הרוחני בתוכם שפועל סביבכם. אז תדעו את השלווה העמוקה של משמעות חייכם ושל כל חיים. תדעו באופן אינטואיטיבי את הקשרים ותהיו חדורים בתחושת הגשמה וביטחון שעולה על כל מילים. כל זה לא יהיה אז יותר תיאוריה או אמונה אליה אתם נצמדים או שאותה אתם מכחישים, אלא עובדה חווייתית שבה תוכלו להכיר שוב ושוב. תמיד יש דרך לצאת מכל חשיכה ולכן לעולם אין סיבה להתייאש. תדעו ששום דבר לא מתרחש בלי שתהיה לו סיבה טובה ושאתם תמיד מסוגלים להשתמש בכל חוויותיכם כדי לרומם את חייכם המבורכים. נקודות חשוכות הופכות להזדמנויות לאור נוסף ואין צורך יותר להימנע מהן, בין אם הן כאב, אשמה, פחד או כל דבר אחר. שוב ושוב תחו את המערכת הפתוחה לרווחה של הבריאה.

תכירו ותשתמשו בכוחות היצירתיים שלכם עצמכם, במקום להרגיש כאובייקטים חסרי אונים בעולם מקובע. שלווה ויידע בנוגע לנכונות (rightness) של החיים מגיעות מהכרה בכך שעולמכם, החוויה שלכם, חייכם הם היצירה שלכם. דבר זה פותח זלתות חדשות רבות. אינכם חיים יותר בעולם הדו-מימדי של או/או. אתם משתמשים במציאות רבת הפנים שנתונה לרשותכם.

הביטחון והעדר הפחד שבהם אתם חיים אז משחררים בהכרח כמות עצומה של אנרגיה ושמחה. כאשר אתם משתחררים מהפחד שלכם מכאב בגלל שאתם יכולים לחוות כאב, הכאב שלכם מפסיק להתקיים. כאשר אתם משתחררים מהפחד שלכם מכעס ושנאה בגלל שאתם יכולים לקבל את הכעס והשנאה שלכם עצמכם, הם לא מתקיימים יותר. האנרגיה כעת חופשייה לביטויים אחרים, טובים יותר. אתם הופכים כעת מסוגלים להנאה ולשמחה ולא זקוקים יותר לדחות אותן. במקום ליצור בדידות, אתם יכולים ליצור יחסים: האושר של היחסים האינטימיים ביותר עם בן זוג יחיד, והסיפוק שבידידות עמוקה ופתוחה. הנאה לא תפחיד אתכם יותר בגלל שכעת אתם יודעים בכל תא ונקבובית של הווייתכם שאתם ראויים לה. כל נקבובית וכל תא בגופכם הם ביטויים של תודעה שהנה כעת בהרמוניה עם תודעת-האלוהים שלכם.

רבים מכם מוצאים את עצמכם במצב ביניים שבו אתם חווים שמחות והנאות חדשות שמעולם לא ידעתם שקיימות. החיים נפתחים בפניכם כפי שמעולם לא נפתחו. אבל אתם גם מוצאים את עצמכם במצב שבו אינכם יכולים עדיין לשאת יותר מדיי מזה. דבר זה נובע מכך שלא נכנעתם עדיין באופן מוחלט לתודעת-האלוהים, או שלא התייצבתם מספיק מול היבטים שליליים בתוכם ואתם עדיין נצמדים אליהם. לכן, אתם מפחדים מהנאה, אשר הופכת למפחידה יותר מאשר האפרוריות אליה אתם עדיין שואפים ואותה אתם עדיין יוצרים, אפרוריות שאינה הנאה ואף לא כאב. לעתים קרובות אתם רוצים לשמור בקפידה על מצב של אפרוריות בלי לדעת שאתם עושים זאת. זוהי אפרוריות שמעניקה לכם נחמה, אך בטווח הארוך מותירה אתכם ריקים.

ביטוי בלתי נמנע של התהליך המתמשך של מימוש העצמי העמוק שלכם הוא היצירתיות המדהימה שמלבלבת מתוך החיים הפנימיים שלכם. אתם יצירתיים ברעיונות, אפשרויות, כישרונות, עושר רגשות וביכולת לחיות עם אחרים ולהתייחס אליהם. אתם מגלים את האוצר של הכוחות היצירתיים שלכם, עושר הרגשות שלכם והמלאות של הווייתכם. רק כשתעברו דרך הריקנות תוכלו למצוא מלאות זו. דבר זה דורש אומץ שמגיע כאשר אתם מתפללים או מודטים בשבילו. אתם צריכים לרצות את המלאות ולהתחייב אליה. מלאות זו של רגשות, עושר זה של רעיונות יצירתיים והיכולת לחיות בהווה עם כל ההתרגשות והשלווה שלו, יעמיקו ויתרחבו. הם לא יהיו מורכבים מניגודים שסותרים זה את זה אלא מהיבטים שונים של אותה המלאות. פרקי הזמן שבהם נדמה שאתם מאבדים זאת יתרחשו לעתים רחוקות יותר ויהפכו פחות חמורים.

כיוון שכעת יש לכם את הכוח ליצור, אתם יכולים ליצור הבנה אינטואיטיבית עמוקה יותר של עצמכם, של אחרים ושל החיים. העמדה הכוללת שלכם של רגיעה בנוגע לכל חלק של עצמכם מבטלת את הצורך להסתיר ולברוח מכל דבר שהוא בכם, ולכן מוכרחה להפוך אתכם מודעים לאנשים אחרים ברמות העמוקות ביותר שלהם. תקראו את מחשבותיהם ותבינו את הקשרים העמוקים יותר בתוכם וביניהם כך שתוכלו לעזור להם, להיות אמפטיים כלפיהם ולאהוב אותם. לעולם אינכם צריכים לפחד ולהתגונן מפני אחרים בעזרת הגנות האגו ההרסניות שלכם.

ביטויים חיצוניים יהיו מוכרחים לבוא בעקבות זאת. מצבכם הבריאותי יהיה מצוין. תהיה לכם חיות ואנרגיה כפי שלא היו לכם מעולם. האנרגיה שתוציאו תתחדש תמיד – ותגבר.

כל התפקודים שלכם יפעלו באופן מושלם. כל המערכות הגופניות שלכם יהיו מתואמות. דבר זה ישפיע על המראה החיצוני שלכם; לא תוכלו שלא להיות יפים כשאתם בהרמוניה ובבריאות קורנת שכזו. היא תראה בחן ובשיווי המשקל של תנועותיכם, באיזון ובקואורדינציה שתבטאו, בטון קולכם, בניצוץ בעיניכם, בזוהר העור שלכם, בגמישות המבנה שלכם. השיפור יגיע במידות שונות, אך הוא תמיד אפשרי. חשבו עליו כעל האפשרות שלכם. תוכלו להגשים זאת בגלל שהנכם כבר במהותכם האדם הזה. אך לא תוכלו לגרום לכך להתגלות אם יש לכם עניין להאמין שלא תוכלו להיות כך, או אם אתם רוצים בכל החיות, הבריאות, הקרינה והיופי הללו מסיבות אגואיסטיות או מדחפים תחרותיים לכוח. אז האשמה הפנימית לא תיתן לכם לעשות זאת.

ישנם כמובן אלו שיש להם את האיכויות הנשואות הללו רק בביטוי החיצוני. במקרה הזה, יגיע הזמן שבו מבנים חיצוניים אלו יהיו מוכרחים להישבר לפני שיוכלו להיבנות מחדש עם תוכן פנימי. יש מערכת מולדת של צדק אלוהי שמובנית בכל תודעה. בכל פעם שמבקשים ביטוי חיים שאינם מגיע כתוצאה חיצונית הרמונית של מציאות פנימית, הוא לא יצליח או שישבר לאחר שייווצר. האשמה הפנימית האמיתית שפסיכולוגים מייחסים לאשמה נירוטית פועלת כאן. אשמה כזו היא נירוטית רק כשהיא מבטאת את עצמה בפרפקציוניזם מעוות, שמסתיר אי רצון לוותר על אשמה אמיתית. כך שכאשר אתם מגלים התנגדות לאושר, חפשו אחר המשמעות והתחומים של אשמה מוצדקת.

אחדות פנימית עם העצמי הנצחי שלכם מאפשרת להשתמש ביכולת היצירתית שלכם כדי לחקור כל תחום של אמת אוניברסאלית שאותו אתם באמת רוצים להבין. אתם יודעים כעת את כוחם של החשיבה והתודעה ואתם יכולים למקד אותם הודות למשמעת העצמית שרכשתם. לכן אתם יכולים לטפח קבלה (receptivity) יצירתית כדי לחוות את המצב הנצחי שמעבר למוות הגופני. תפיסה זו אינה מהימנה כל עוד אתם מחפשים אותה מתוך פחד המוות שלכם עצמכם. היא מהימנה רק כשאינכם מפחדים מהמוות בגלל שאתם יכולים כעת למות, בדיוק כפי שאתם יכולים להיות בכאב. בכל פעם שאתם רוצים משהו בגלל שאתם מפחדים מהניגוד שלו, התוצאה לא יכולה להיות מהימנה. אתם יכולים ליצור רק מתוך מלאות, לא מתוך הזדקקות ועוני.

כך שהקושי הוא ביצירת מלאות תחילה. חיפוש אחר ההיפך מהדבר שממנו אתם מפחדים הוא בריחה ומוביל לפיצול במקום לאיחוד. יש לנקוט בדרך ההפוכה בדיוק. עליכם למות מיתות רבות, ברגע זה, בכל יום בחייכם, על מנת לגלות את נצחיות החיים. רק אז תחיו ללא פחד.

כיצד תוכלו למות את כל המיתות הקטנות הללו? עקבו אחרי התהליך שתיארתי: הרפו מהאגו הפעוט, מהדעות הקטנוניות, מהתגובות השליליות שאתם כל כך מושקעים בהן. עליכם למות לאלו. האגו הפעוט עם ההשקעות הקטנוניות שלו מוכרח למות. בדרך זו תוכלו להתעלות על המוות ולחוות באופן אינטואיטיבי את המציאות של המשכיות החיים.

כשתחיו ללא פחד מוות בגלל שחוויתם אותו פעמים רבות כל כך, תדעו שבעיקרון המוות הפיזי הוא זהה. תגלו שזה כך באמצעות שחרור זמני של העצמי הקטן יותר, רק כדי למצוא עצמי גדול יותר שמתעורר, שיתאחד אז עם העצמי הקטן. כך שאתם רואים, אפילו העצמי הקטן של האגו אינו מת באמת. הוא מתרחב ומתאחד עם העצמי הגדול יותר, לא מוותרים עליו. אבל זה נראה כאילו מוותרים עליו ואתם צריכים להיות מוכנים להסתכן בכך.

כשדבר זה קורה, מידה של נצחיות תתגלה בחייכם באותו הרגע. היא תתגלה לא רק באמצעות ביטול הפחד מהמוות אלא גם במובן מעשי מיידי יותר. היא תשמור אתכם חיוניים וצעירים, תיתן לכם טעימה מראש כביכול של העדר-הזמן והעדר-הגיל של החיים האמיתיים.

ביטוי חיצוני נוסף הוא שפע. כיוון שחיים רוחניים אמיתיים הם שפע בלתי מוגבל, במידה מסוימת אתם מוכרחים להתחיל לבטא זאת כשאתם מגשימים את העצמי האלוהי שלכם. אם תוכלו לפנות מקום בתודעתכם לשפע חיצוני כהשתקפות של שפע אוניברסאלי, אתם תיצרו ותחו אתו. אם אתם רוצים לחוות זאת בגלל שאתם מפחדים מעוני, אתם יוצרים גם פיצול. השפע שאתם יוצרים מתוך פחד אינו נבנה על מציאות, והמבנה השביר שלו מוכרח להתנפץ שוב כך שתוכלו אז להרשות לעצמכם להיות עניים ולפתור את אשליית העוני. רק לאחר מכן יוכל העושר האמיתי, המאוחד, לגדול. רק כשתוכלו תחילה להיות עניים תוכלו להרשות לעצמכם להיות עשירים כביטוי חיצוני של תוכן פנימי. אז לא תרצו להיות עשירים במטרה להשיג כוח או רווחים חיצוניים בעיני אחרים, או מתוך חמדנות ופחד, אלא תרצו להיות ביטוי אלוהי אמיתי של השפע שהנו טבעו של היקום.

ביטוי חיזוני נוסף של התהליך המתמשך של הגשמת חיים אלוהיים הוא האיזון המתאים בין הכול: האיזון בין עמידה על שלך ובין ויתור, לדוגמא. הידיעה הספונטאנית מתי מתאים האחד או השני מגיעה מבפנים. או חשבו על האיזון המתאים בין ביטול-עצמי (selflessness) נכון לבין אנוכיות נכונה, בניגוד לביטול-עצמי מוטעה ואנוכיות מוטעית. כל האיזונים והמצבים הדואליים הללו יהפכו למרכיבים באיחוד והרמוניה ספונטאניים. הידע האינטואיטיבי של מתי, מה וכיצד יגיע לא בגלל שהחלטתם עליו בעזרת חשיבתכם, אלא כביטוי של אמת ויופי פנימיים שמגיעים לביטוי ברמה החיצונית, באופן מתאים ויפה.

שיווי משקל ויופי יופיעו בהתנהלותכם כולה – אדיבות ואבירות ינבעו מכם, ולעולם לא יהיו מגוחכים או יזמינו ניצול. יהיה סדר ללא עקבות של כפייתיות, סדר בכל הדברים של חייכם. סדר ויופי קשורים ותלויים זה בזה. תהיה נדיבות, נתינה וקבלה בזרם מתמשך אחד. תגיע יכולת עמוקה להכיר תודה ולהעריך אחרים, את עצמכם ואת היקום היצירתי כולו.

חופש חדש להיות רכים ופגיעים יהפוך אתכם לחזקים באמת ויבטל בושה מזויפת. בו זמנית, תחוו חופש חדש להיות חזקים ואסרטיביים – אפילו כועסים – ללא אשמה מזויפת. תדעו ותפעלו מבפנים בגלל שתהיו במגע מתמיד עם החוכמה, האהבה והאמת של המציאות האלוהית הפנימית שלכם.

הבדידות הרגשית שהנה גורלם של אנשים רבים כל כך, שבוחרים בה בעצמם, תתחיל בהדרגה להעלם אצלכם, ידידי. בהתפתחות שלכם אתם לומדים להיות אמיתיים, לתפקד בלי המסכות והעמדות הפנים שלכם. כתוצאה מכך אתם מתחילים להרגיש נוח באינטימיות קרובה יותר. ככל שאתם בו זמנית מפסיקים לפחד מסינדרום הכאב/הנאה, אקסטזה אמיתית ומיזוג עמוק בכל הרמות יספקו לכם את ההגשמה העמוקה ביותר שאדם יכול לחוות. תתקדמו לגבהים ולעומקים חדשים של חוויה, בהם תחקרו את היקום הפנימי במאומד. בדידות והעינוי של הקונפליקט בנוגע לצורך בקרבה והפחד מפניה לא יתקיימו יותר. יחסים כאלה יתמזגו בכל הרמות. השפע של היקום יבטא את עצמו בכל תחומי החיים. תרגישו בו בשיתוף, בכבוד, בחום, בנינוחות ובקלות שבה תוכלו להיות באינטימיות ובמיזוג עם אדם אחר, או בנתינה לאדם אחר ובקבלה ממנו. הביטחון של הרגשות שלכם עצמכם יהפוך אתכם לבטוחים באותה המידה בנוגע להיותכם אהובים.

תחוו את הסיפוק העמוק של נתינה, עזרה, הגשמת משימה ושל היותכם מסורים לעשות זאת. תשמחו מתהליך היצירתי המתמשך המתבטא בכך.

כל אלו הם מדדים עבורכם, ידידי. אל לכם להשתמש במדדים אלו כדי לדכא את עצמכם בחוסר סבלנות וחוסר סובלנות. אלו מדדים בהם תוכלו להשתמש כדי ליצור חיזוי פנימי מכוון בנוגע לכל אחד מביטויי חיים אלו וכולם יחדיו. אז תתחזק אולי המוטיבציה שלכם להמשיך ולחפש אחר מה שעדיין עומד בדרככם. הרצאה זו תיתן לכם כלים רבים וחומר רב לעבודתכם.

אהבת היקום מתפשטת אל כולכם ומגיעה עמוק לתוך לבבותיכם, ידידי היקרים. היו מבורכים, היו אלוהים.

6 באפריל, 1973.